

DSO OP KROEGENTOCHT

OH DORP DER DORPEN. ALLES DRAAIT, MAAR WAT ZIJT GE SCHOON!

Stene-dorp? Stene-dorp is een parodie geworden op wat het ooit wel moet geweest zijn. Stene-dorp is een toeristische trekpleister, er woont een CVP-schepen die ervoor zorgt dat deze plek een vooraanstaand plaatsje krijgt in de toeristische gidsen, vlotte toegangswegen en mooie antieke lantaarnpaaltjes. Stene oefent een onweerstaanbare aantrekkingskracht uit op 'les petits bourgeois'. Jonge gezinnen, baardige veertigers en even van de afwas verlost huisvrouwen, kerkgangers met smaak, borrelaars-van-na-de-Hoogmis, ze komen en masse de dorps sfeer opsnuiven - want daar is het em in dat kleine Stene-dorp allemaal om te doen. Het is allemaal in een razend tempo geëvolueerd sedert 1985. Op de vijf huizen in Stene-dorp treft U anno '87 stellig één kroeg of restaurant. Is dat niet allemaal al te kunstmatig opgevat? We trokken op kroegentocht doorheen Stene-dorp en stelden de vraag aan de dames en heren van de horeca in dat kleine 'dorpje'.

Van Jantje, Pietje en Kootje naar de bijeenkomst van de Vlaams Blok-jongeren in het Vossenhol, van feestkomitee-ondervoorzitter Fleuri Zutterman naar de kunstkroeg van Redgi Van Troost. Het St. Annakerkje wiebelt op z'n grondvesten. Of was dat slechts een illusie na het binnengieten van een Pomptje, één van de vele streekbieren?

U zult niet echt staan kijken van onze bevindingen na enkele korte zondagbezoeken en een lange kroegentocht doorheen het dorp der dorpen: Stene-dorp is inderdaad een dorp. Een "echt" ouderwets dorp met dorpsfiguren, een Oude Molen, een dronken pastoor, een habbekrats geschiedenis en een minuskuul kerkje waarvan het dak af en toe de vrome dorpelingen bedreigt.

Stene-dorp heeft sedert een jaar of twee een vooraanstaande plaats verworven in het toeristische aanbod van onze stad. Critici durven dat dan wel toeschrijven aan het feit dat dat aanbod al bij al aan de magere kant is - maar dat zegt dus niets over Stene. In de toeristische gidsen staat Stene-dorp aangeprezen als een oord van rust, verademing en héél gezellige kroegen. Vooral dat laatste deed ons besluiten de zaken daar eens ter plaatse aan een grondig onderzoek te onderwerpen. Want, zo zeggen de nogal schaarse dorpelingen, Stene moet uitgroeien tot het Damme-van-Oostende. En wij dachten al aan Bokrijk!

FOLKLORE

Zoals elk onvervalst of vervalst dorp telt ook Stene zijn dorpsfiguren. U kent ze wel, ze lopen rond in Vlaamse TV-feuilletons, ze zijn gewild ongewild grappig en ze hebben een lapnaam. Als U er echt het fijne van wil weten voor wat Stene-dorp betreft, kunt U steeds terecht in de gelagzaal van *Gasthof 't Vossenhol*, vlakbij het kerkje in de Stenedorpstraat. Daar hangt een hele rij portretten van de hand van de plaatselijke cartoonist **William Lievens** en die geven een overzicht op al wie in Stene het status dorpsfiguur heeft verworven. Zowat het hele dorp, zo lijkt het.

Maar wij waren dus op zoek naar de echte, unieke en typische (!) dorpsfiguren, het soort waarvan je er in een dorp maximaal twee tot drie kan vinden en, ja hoor, Pastoor **Jos Gesquiere** is in een drietal Steense kroegen onmiddellijk goed voor de eerste prijs en een stevige portie goedbedoelde roddel. "Als je met die man gaat praten, doe dat dan vóór 11 uur 's ochtends", lacht **Wilfried De Groote** van *'t Pomptje*, "daarna is hij zat als een kanon". Maar wij mogen gerust aannemen dat deze kroegbaas er maar wat op los praat, hij is inwijkeling (Gent) en heeft héél goed begrepen waarvoor wij kwamen en waarvoor het cliënteel komt. Het dorp, met z'n figuren en z'n streekbieren.

"Jaja, 't is de tijd van de retro hee", voegt hij er lachend aan toe.

Pastoor Gesquiere dus. De Steense zieleherder houdt eraan zijn eucharistievieringen op de aloude Gregoriaanse wijze uit te voeren en daar komt heel wat zangwerk bij kijken. Precies wat dit dorp nodig had, zou U denken, maar het jammerlijke van de zaak is dat pastoor Gesquiere over evenveel muzikaal talent beschikt als de dorpsbard *Assurancetourix* uit Asterix.

Over de plaatselijke schroothandelaar, de *voddevint*, komen we aan de weet "dat hij een rare is". Er is echter één figuur die ze allemaal achter zich laat en dat is **Boer Langhe**. Die houdt er een paardenmanege en een alles-verkrijgbaar-winkeltje op na.

Fleuri Zutterman van het Feestkomitee, boordevol plannen.

Dat in dat winkeltje soms ook biefstukken over de toonbank gaan heeft, let wel, niets met de uitbating van de manege te maken, maar wel met het ontbreken van een beenhouwerij in het dorp. Ook voor kranten, brood en andere alledaagse konsumptiedingen moet de Steense dorpeling naar de wees gerust, enkele tientallen meters verderop liggende "*Nieuwe Stad*". En die komt steeds dichterbij.

Op zich is dat dus niet zo vreemd. Stene-dorp is niet meer dan een gehucht (hooguit 150 inwoners) en een poging om de bewoners te verblijden met een ambachtelijke bakkerij strandde vorig jaar op de harde economische werkelijkheid. Stene-dorp telt tien drink- en peuzelkroegen maar slechts één winkeltje. Dat van Boer Langhe.

Enkel het trieste geveltje met als opschrift *'t Vosje* refereert nog naar het kortstondige bestaan van de ambachtelijke bakkerij, opgezet door dhr. Devos van *'t Vossenhol* en kortstondig uitgebaat door dochterlief, *'t Vossenhol*. Hier is het ook allemaal begonnen, twaalf jaar geleden. Godzijdank hebben de andere kroegbazen in Stene het naäpen hier beperkt tot de vormgeving van hun typische (het woord) en landelijk ogende etablissementen. Want *'t Vossenhol* is de honkplaats van het *Vlaams Blok*, men kan hier ongestoord Grieken en Joegoslaven "barbaren" noemen, het uitmoorden van 6 miljoen joden tijdens W.O. II geldt hier hooguit als "detail" in de geschiedenis

KARREN MAAR!

U mag het ons niet kwalijk nemen. Wij weten niet waarvoor een huifkar dient of in vervlogen tijden wel mag gediend hebben. Eén ding is zeker: dezer dagen dient de huifkar in Stene-dorp voor sightseeing-tochtjes doorheen Het Landelijke Landschap der Schorre. 's Zomers stappen toeristen de huifkarren die dan worden ingelegd voor sightseeing-tochtjes doorheen het schoone land der Schorre. Een kermisattractie, mag je wel zeggen.

En het past in een écht dorp...

van de 20ste eeuw. Hier houden ook enkele overlaten zich bezig met het smeden van grootse plannen om de IJzertoren te bezetten, bij Beierse Wurst und Trank pleegt men hier het Zuidafrikaans volkslied te kwelen en wordt de rest van de bevolking ingedeeld in resp. kommunisten en vuile kommunisten.

't Vossenhol is een *Gasthof*, zo kun je van de gevelverlichting aflezen. En dat merk je ook aan die man achter de toog, met z'n Tirols baardje en de sliert worsten die naast hem hangt.

Op het ogenblik dat wij er binnenstappen is er net één of andere bijeenkomst van de Vlaams Blok-jongeren achter de rug. De ietwat uit disciplinaire concentratie gebrachte frisse jongens hebben nabij de toog zowaar Een Meisje ontdekt. De meest aftandse studentenmoppen stijgen de ruimte in en wij vragen ons af waar we mee bezig zijn.

We zijn niet de enigen. "Voor welk gazetje is dat? Als 't maar niet voor De Stoeten Ostendenoare is", krijgt de fotograaf te horen. Wat onwillekeurig awoert-geroep onderlijnt dit statement.

't Vossenhol, z'n twijfelachtige folklore, z'n (typische!) toneelkring en z'n pioniersfunctie in het Steense horeca-leven. Het gasthof

Willy Degroote: "Toen Vandenboeynants problemen kreeg met de fiskus ben ik maar in de horeca gestapt".

komt de donderdagavond nog als 'ns op TV. Recent strandde hier een ploeg van *Panorama* n.a.v. een uitzending over het Vlaams Blok en een tijdje terug deed dochterlief mee in *Hoger Lager*. In (de typische!) boeren-klederdracht.

FLEURI VAN HET FEESTCOMITEIT

Stene-dorp werd dus een succes-story. Sedert de zomers van '84 en '85 schoten eet- en drinkhuisjes hier als paddestoelen uit de grond. Ze droegen namen als *De Vlissingh*, *'t Panukeltje*, *'t Vagevier*, *Molenaarshuis*, *De Schorre* e.a.. Naar het lichtende *Vossenhol*-voorbeeld verhuisden houten karrewielen, vermoldde landbouw-werktuigen en andere tijd-van-toen-attributen van de oude schuur naar het plafond van het café. Streekbieren stroomden uit vaten, de één schotelde de gretig aanschui-vende toeristen varkensribben voor, de ander worsten, nog een ander pannekoe-ken, boerenhosp, boerenbrood, paterskaas,

lees verder blz. 28

vervolg van blz. 27

... leve de concurrentie!
Hoe zit het met de laatste?

Roger Verhaeghe opende zes jaar terug *De Vlasschaard* en werd meteen ook de eerste en een tijdlang enige concurrent voor 't Vossenhol: "De kroeg van naast de deur uit de nood helpen als hij een vat bier nodig heeft, dat gaat nog, maar daar houdt de collegialiteit ook op."

Je mag heus van klikjes spreken op Stene-dorp. Sommigen willen dat doorbreken, zoals de mensen van het feestkomitee. Zij houden hun vergaderingen bewust beurte- lings in telkens een andere kroeg. De heem- kundige kring daarentegen vergadert uit- sluitend in 't Vossenhol.

Hoe anderen in het dorp tegenover "die strekking" staan? Eerlijk gezegd, ik moet er echt niet van weten en ik ben hier niet de enige..."

Als U het ons vraagt, is Verhaeghe wel één van de enige cafébazen van Stene-dorp die, zeg maar, de stiel kent. Hij heeft het gezicht dat achter elke toog past, hij heeft door- gaans de juiste woorden op het juiste moment op de tong liggen en hij is het volmondig eens met de klanten die zich met Het Interview komen bemoeien: de Oos- tendse maffia verhuist van de Van Iseghem- laan naar Stene-dorp. En dat het zo kan verder gaan a.u.b.!

We belanden in "De Vier Torretjes, de jongste telg uit de Steense kroegenfamilie. De komst van twee redacteuren-van-de- gazet blijkt reeds als een lopend vuurtje door het dorp te gaan. **Erik Douvere** en **Simonne Janssens** wonen al 20 jaar op Stene-Dorp, zagen het dorpsbeeld aardig wat veranderen maar weten er eigenlijk niet zó veel over te vertellen. "Stene is iets aparts", zo wordt ons in alle exclusiviteit meegedeeld.

De Vier Torretjes ging pas open op 7 augustus j.l... "Het stond toen al vast dat K.V. Oostende zou verhuizen. U begrijpt wel dat wij het voetbal heel graag naar Stene zien komen." Dat begrijpen wij wel.

Voor praatgraag **Fleuri Zuterman** hoeft het niet eens. Hij is ondervoorzitter van het feestkomitee van Stene en hij is daar trots op. "Jaja, wij komen overal. We richten onze activiteiten naar een zeer breed publiek. We zijn met acht in het bestuur en daar zit geen enkele politiekier tussen. Schepen **Bourgeois** heeft al herhaaldelijk

Redgi Van Troost: "Dit is hier geen café, dit is een kunststroek".

28 DE STOETEN

De heer en mevrouw Vos van het Vossenhol: "Dit is geen café, dit is een gasthof".

gevraagd om ere-voorzitter te worden maar daar willen we echt niet op ingaan. Alle strekkingen moeten bij ons even goed aan bod komen.

Ik weet het, mijnheer Bourgeois heeft al veel gedaan voor Stene. Bezie die schone, antieke lantaarnpaaltjes, 't is toch schoon?" Fleuri is een erg gezellige prater, hij heeft het over het kinderkarneval, de uitstapjes voor de derde leeftijd en de kermis, waarop hij ogenblikkelijk door een tafelenoot wordt onderbroken: "t é tied da 't nog ekil avonmart is, me kunn'n toa wère mussels eten."

Fleuri vertelt verder vol trots over de drie reuzen die Stene rijk is: Jantje, Pietje en Kootje. Ze vormen een hele familie, ze behoren resp. toe aan het ouderkomitee van het St. Andreasschooltje, het feestkomitee en de biljartclub. Van Jantje bestaat ook nog een standbeeldje vlakbij de oude molen.

We stelden Fleuri ook een vraag. Hoe komt het toch dat de cafébazen in het dorp zo

moeilijk doen tegenover elkaar?

"Da's heel simpel. Ze denken alleen aan hun eigen zaak. Ze zien niet in dat ze via enige samenwerking iets veel groters en mooiers zouden kunnen kreëren. Enkele jaren terug hebben wij eens geprobeerd om ze rond de tafel te krijgen. Het werd natuurlijk niks.

Tja, 't zijn commercianten. Ons komitee richt activiteiten in omdat we met ons bestuur van Stene houden, alleen daarom."

Oh ja, we moesten in dit stuk stellig **Léo Loos** en voorzitter **Willy Van Biervliet** vermelden i.v.m. het feestkomitee van Stene-Dorp. En bij deze...

WAARHEEN?

Ja, waar moet het eigenlijk heen met Stene-Dorp? "Stene zou zo iets moeten worden als Damme", vinden dhr. en mevr. **Vandie-**

Roger Verhaeghe: "De maffia verhuisde van de Van Iseghemlaan naar Stene-dorp".

donck van het restaurant-met-gelegenheid-voor-drankje *De Schorre*. "Maar van over- heidswege gebeurt er praktisch niets om ons dorp de bekendheid te geven die het ver- dient. Een Amerikaan kent Damme, maar heel wat Oostendenaars weten Stene niet eens te liggen."

Ook hier hangen de houwelen, de graanze- ven, de rieken en de harken aan het plafond te bengelen, wij zijn er helemaal niet gerust

EN DE JEUGD

De jeugd van Stene-dorp, vroeg U? Wie in een dorp jeugd zegt, zegt scouts en wie te Stene scouts zegt, zegt 'Chiro *Vagadam*'. Deze chiro staat in Vlaande- ren bekend als meest conservatieve. De bijeenkomsten grijpen ofwel in het eigen lokaal, ofwel in het vlakbij gelegen Gast- hof 't Vossenhol plaats. De uniformpjes en de korte broekjes passen dan ook bijzonder goed bij het interieur van dit hol...

De tucht naar aloude Vlaams-nationale traditie wordt er bij de Chiro vooral inge- houden onder impuls van leider **Roland Dildick**. Eigenlijk zit dit heerschap al jaren boven de leeftijdsgrens voor het leiderschap in een dergelijke veren- ging, maar zolang er zich geen volwaar- dige opvolger aandient, wenst hij aan te blijven. De kandidaat-opvolgers waren tot dusver allemaal véél en véél te pro- gressief ingesteld, vond Dildick en zo loopt hij er dus nog steeds bij in korte broek en uniform.

in. "Niet alleen het oudere publiek - ik bedoel veertigers en vijftigers - komt naar Stene afgezaakt. Twintiger en dertigers voelen zich net zo goed aangetrokken tot het landelijke, het rustieke en het typische dat Stene-Dorp te bieden heeft", voegt een klant daar aan toe.

"In de Langestraat loop je voortdurend het risico om in gevechtjes betrokken te raken, de muziek staat er op een onmenselijk volume en alles is er stukken duurder dan hier in Stene. Ik ga uit in Stene, ik vind het hier best."

Over de concurrentie kunnen dhr. en mevr. Vandiedonek ook nog kwijt dat het er in het dorp vroeger - vóór de "ontdekking" van Stene-dorp - heel wat gemoedelijker aan toe ging, er waren toen geen klikjes rond één bepaalde kroeg. Nu wel.

"Ik vind die horeca-mensen hier verschrikkelijk sociaal", zegt Willy Degroote van 't Pomptje ronduit (een naam die aan een voor België in exclusiviteit geschonken Munich-bier werd ontleend). "Onze zaak was de vierde in het rijtje, de evolutie, nouja de popularisering van Stene-Dorp, was net begonnen. Vroeger heette dit Vierweghen, het cafeetje bestond al 90 jaar. Toen wij het hier aantreffen was het zwaar verouderd. Ik heb er 2 miljoen tegenaan gegooit en ... nu staan we er hee..." 95 procent van onze omzet is afkomstig van de geroosterde varkensribbetjes, in de zomer draaien we er hier 400 kg per week van door."

Het is me bij het neertikken van deze regels nog onduidelijk wat de fotograaf er van gemaakt heeft, maar ik hoop dat zijn beeldje van dhr. Degroote als typering kan volstaan.

In het dorp (sic) noemt men Degroote steevast Mr. Proper, maar als wij U vertellen dat deze meneer zeventien jaar lang handelsdirecteur was in het grote bedrijf van ex-premier/worstendraaier Van den Boeynants en "op zekere dag" ertoe werd gedwongen om naar één andere betrekking uit te kijken, dan snapt U misschien waar

De Schorre: "Dit is eigenlijk een typisch voorbeeld van een peuzelkroeg".

't Pomptje dat patent haalt op die stevige varkensribben. U kan met het hele gezin aan één portie zitten knabbelen want deze man is nauwelijks de groothandelsnormen ontgroeid, zo lijkt het ons.

Mr. Proper schenkt de glazen nog 's vol met een Pomptje, vertelt ons waarom hij zijn zaak in "De Mast" liet staan voor deze peuzelkroeg en fotograaf en notitienemer kijken elkaar wat zorgelijk aan. Wij bekenen: meer dan eens bekeek ons de drang om ons aan Pomptjes, Trappisten of Rodenbachs over te geven en van deze kroegentocht een vervolgverhaal te maken.

DE KUNST

"Neenee, dit is geen café. Dit is een Kunstkroeg." Redgi Van Troost leidt ons rond in wat vroeger een tentoonstellingsruimte was en nu uitgroeide tot een piekfijn verzorgde Kunstkroeg. Hij toont ons zijn akwarellen en zijn eigenhandig uitgevoerde restauratiewerken aan het terras, aan de muren, aan "wat voordien een krot was"...

Van Troost meent dat Stene-dorp op de ingeslagen weg moet verder gaan. Hij vindt het opperbest dat dit dorpje het volk van het stadscentrum kan wegtrekken.

"Ja, wat ga je zeggen tegen het kluswerk? Sorry, ge moogt niet binnen, er is geen plaats meer... Ah nee, hee..."

Wat is voor Redgi Van Troost een Kunst-

kroeg?

"Een kunstkroeg is een kroeg waar er tableaux aan de muur hangen en waar je een babbeltje kunt slaan. Zo denk ik erover. Toen dit hier nog louter een tentoonstellingsruimte was, werd mij meer dan eens gevraagd of er geen borreltje kon gedronken worden - je kent dat wel, de sfeer..."

Toen hebben we maar besloten om er een kunstkroeg van te maken; het Molenaars-huis. Want de molen van Stene - eigendom van de Stad - staat zowat in onze tuin."

En is Van Troost dan kroegbaas of kunstschilder?

Hij moet er even over nadenken. "Ik schilder en exposeer al 25 jaar, ik heb onlangs nog een zilveren medaille behaald op een wedstrijd in Dallas. Ik heb werken verkocht aan Prinses Paola, de Belgische ambassadeur in Tunesië, Koning Boudewijn, en Prinses Astrid, 't is steeds weer een kwestie van durven, van aanpakken weten."

Er zijn heel wat kunstenaars die kritiek hebben op mijn werk, ze zeggen dat ik enkel "marinen" kan schilderen. Maar ik heb het ver gebracht met mijn marinen! Waarom zou ik er dan mee stoppen? Ik kan alles schilderen, al wat je maar wil, een aap, een konijn of een vogel - maar waarom zou ik?!"

En het publiek in de Kunstkroeg? Da's één familie, zegt Van Troost. "Nee, veel kunstenaars komen er niet. Maar ach, moest het hier vol zitten met kunstenaars, wie zou dan nog mijn schilderijen kopen?"

Piekerend over deze wel zeer pertinente bedenking begevende wij ons naar een café waar niemand het interieur op typische dingen zit af te turen, waar geen akwarellen worden 'verhandeld, waar geen Vlaams Blok vergadert, waar zelf geen streekbieren worden geschonken, maar waar wel de koude neonlichten branden, de biljart wordt gebezigd en over voetbal gepraat.

Dit is het café van... ewel ja, de werkende klasse", verwelkomt ons Ginette Bourry die na enige nadere inlichtingen als Tine door het leven blijkt te gaan. Zo ook de plaatselijke voetbalploeg, de Tine Boys. "Kroegen in Stene? Pfft, als die mannen ginder iets organiseren, laten ze ons er toch altijd buiten. En het kan me niet schelen ook. Dit is een gewoon café, hier komen geen toeristen, (lacht) 't is hier voorzeker niet slijk genoeg..."

Dit leuke etablissement heet "De Nieuwen Tijd" ofte Bij Tine en schijnt al te bestaan van in 1901. Toen heette het "In den Pikdossier" en dat zou nog eens een naam geweest zijn voor de huidige generatie Stene-dorpse kroegen. Sedert 1958 is het "De Nieuwen Tijd", zijn de vrijdagen, de zaterdag, de zondagen en de maandagen drukke dagen en houdt Tine vast aan de afspraak waarmee ze zwoaar tot in het hartje van de kustmetropool bekend blijkt te bestaan. Wij verlaten de Nieuwen Tijd en ze roept ons na: "Allez, toe vannacht hee..." Zo, dat was het. De nacht is niet jong meer. De zorgvuldig in landelijke stijl tegen elkaar geplaveide straatsteentjes lijken te bewegen, de typische (!) lantaarnpaaltjes staan stil en dan weer niet. Het kerkje doet Bam Half twee, half drie?

Eén ding blijft ons zeker bij: het ruikt hier naar mest.

Tine: "Da's ier 't café van... van... de werkende klasse".

tekst: Douglas De Coninck
foto's: Dirk Vanoverbeke

* De historische molen van Stene-Dorp, oorspronkelijk in hout gebouwd en in 1853 in opdracht van Frans Vandenbusche (smid en bakker) heropgebouwd in steen, krijgt momenteel opnieuw een grondige opknapbeurt. Terwijl de muren een speciale beschermingslaag tegen de vochtigheid krijgen, zorgt de heemkundige kring binnen voor een nieuwe trap. De kring hoopt de molen spoedig open te kunnen stellen als permanente tentoonstellings- en archief-ruimte.

* De heemkundige kring "t SCHORRE" diende bij de dienst voor Ruimtelijke Ordening een aanvraag in om rond de dorpskern een groenzone als bufferzone te voorzien. Wanneer de dorpskern van Stene gewurld wordt door de voortdurend dichtertkomende nieuwbouw, zal het dorp veel van zijn waarde en sfeer verliezen; aldus de heemkundige kring die wil vermijden dat het dorp "een museumstuk in een glazen kastje" wordt. De betreffende dienst heeft tot dusver nog niet gereageerd op het voorstel.

* Dhr. Devos, uitbater van het Vossenhol, zit vol ideeën. Zo heeft hij plannen om een boek te schrijven (of althans de ideeën aan te brengen) over de talrijke kleine cafeetjes die die Stene vroeger ooit bezat. Zo'n 20-tal cafeetjes deden toen meer dienst als ontmoetingscentra voor de plaatselijke boerenbevolking en de arbeiders van de toenmalige nabijgelegen steenbakkerij.

Ook is hij op zoek naar de oorsprong van eigendom van zijn eigen café. Ondanks de problemen bij het vinden van papierbewijzen bij overname van eigendom, hoopt hij toch terug te kunnen gaan naar de jaren 1600.

Tenslotte zou hij graag een jaarlijkse korte "Steense Revue"-sketch opbouwen die moet passen in een volledige ontspanningsavond. Enkele jaren geleden startte Kurt Verheyde, een jongeman die zijn hart aan Stene had verpand maar bij een autoongeval het leven liet, voor het eerst dergelijke ontspanningsavond. Ter nagedachtenis van Kurt werd het idee overgenomen onder de naam "Memoriam Kurt Verheyde".

* Elk jaar sterft in Stene een stukje geschiedenis. Zo stierven kort geleden Sidonie Vandecasteele en Fiksje De Bruyne. Sidonie was jarenlang de "spionne van de kerke" omdat zij telkens bij zonsopgang de poorten van het St. Annakerkje sloot en over de veiligheid van de kerk waakte.

Victor De Bruyne de "schoaresliep" sliep 77 jaar lang alle messen, scharen en sikkels uit de omgeving met zijn speciale slijpfiets. Het gebeurde dat hij bij de cafe-uitbaters soms twee maal kort na elkaar op bezoek kwam. Toen men hem zei dat hun messen nog maar pas geslepen waren en dus nog niet bot waren, antwoordde hij: "T'is teken dat je nie verkopt".

CV

Pastoor Gesquière, dorpsfiguur nr. 2, hier bereidwillig poserend.

Aan de rand van het dorp, uit het zicht van de dorpsbezoekers: de lege paardestallen van de Duitse bezetters, 2 verkrotte huisjes en één van de talrijke bunkers die het Steense hinterland ontsieren.

Boer Langhe, dorpsfiguur nr. 1.

